

Hopeakettu ja tunturi -satuhieronta

(Aseta kädet aluksi selän päälle vierekkäin.)

Hopeakettu nousi tunturin rinnettä. (sormilla tassutuksia alaselältä ylöspäin)
Ylös, ylös, ylös.
Pehmein tassuin aina tunturin laelle asti.

Ympärillä oli paljon tilaa. Laaja erämaa aukesi sen edessä. (sivelyjä selälle, päähän, käsivarsille)

Hopeakettu oli ihan hiljaa, ja näki kaiken: (pysäytetään kädet selän päälle)
Se näki poroja kaukana tunturin juurella. (painellaan kämmenellä sieltä täältä alaselkään)
Se näki haukan lentävän halki taivaan. (kuljetetaan kättä yläselällä)
Se näki lähestyvät sadepilvet. (pyörittävää liikettä kämmenillä)

Hopeakettu oli ihan hiljaa, ja se kuuli kaiken. (pysäytetään kädet selän päälle)
Se kuuli, kuinka tunturipuro solisi alempana. (sormilla soljuvaa liikettä selkää pitkin)
Se kuuli, kuinka tuuli suhisi kulkiessaan halki erämaan. (tuulen liikettä sormenpäillä)
Se kuuli, kuinka vaivaiskoivujen lehdet kahisivat, (naputellaan sormilla hellästi)

Hopeakettu oli ihan hiljaa, ja se tunsu kaiken. (pysäytetään kädet selän päälle)
Se tunsu tunturin vahvuuden jalkojensa alla. (tuntuvia painalluksia selälle)
Se tunsu ensimmäiset pienet sadepisarat turkillaan. (sormilla naputtelua sieltä täältä)
Se tunsu sammaleen tuoksun herkässä nenässään. (pehmeitä kosketuksia, sivelyitä)

Sitten hopeakettu lähti kulkemaan tunturin rinnettä alaspäin. (tassutuksia yläselältä alaselälle)
Alas, alas, alas, pehmein tassuin.

Jos haluat, voit jatkaa satuhierontaa keksimällä itse tai yhdessä lapsesi kanssa, mitä hopeakettu näki, kuuli ja tunsu seuraavana päivänä: (Jos päätät satuhieronnan tähän, aseta kädet selän päälle vierekkäin lopetuksen merkiksi.)

Seuraavana päivänä hopeakettu nousi jälleen tunturin rinnettä. (sormilla tassutuksia alaselältä ylöspäin)
Ylös, ylös, ylös.
Pehmein tassuin aina tunturin laelle asti.

Ympärillä paljon tilaa. Laaja erämaa aukesi sen edessä. (sivelyjä selälle, päähän, käsivarsille)

Hopeakettu oli ihan hiljaa ja näki kaiken. (tee oma kosketuskuvituksesi)
Se näki...
Se näki..
Se näki..

**Hopeakettu oli ihan hiljaa, ja se kuuli kaiken.
Se kuuli..
Se kuuli..
Se kuuli..**

**Hopeakettu oli ihan hiljaa, ja se tunsi kaiken.
Se tunsi..
Se tunsi..
Se tunsi..**

**Sitten hopeakettu lähti kulkemaan tunturin
rinnettä alaspäin. (tassutuksia yläselältä alaselälle)
Alas, alas, alas,
pehmein tassuin.**

(Aseta kädet lopuksi selän päälle vierekkäin
lopetuksen merkiksi.)

TEKIJÄ: Sanna Tuovinen